

Firmaer og Arbejdsgivere, at hvis der fortsættes med den omtalte Arbejdskraft, vil vi aldeles omgaaende etablere saa kraftige Modforholdsregler indenfor de kommunale Funktioner, som vil gøre, at hele Borgerskabet drages ind i denne Kamp." Det udtaltes Søndag Morgen, endnu inden der har fundet nogen militær Tiltrækning Sted fra Viborg eller Aarhus, eller hvor Militæret nu kom fra. Denne Skrivelse glemte det ærede Medlem fuldstændig at tale om — jeg ved ikke hvorfor, det vilde være meget interessant at høre —, denne Skrivelse, hvori man truede hele Borgerskabet i Randers. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har haft nogen Indflydelse paa dens Affattelse, men den omtaler det ærede Medlem ikke i en Sag som denne, hvor hele Spørgsmaalet netop staar paa denne Skrivelse. Paa denne Maade kommer Spørgsmaalet frem overfor Arbejdsgiverne. Disse siger selvfølgelig: en saadan Skrivelse kan vi ikke finde os i; og derefter bliver der rekvireret Politi fra Aarhus, og saa kommer Militæret fra Viborg, som skulde yde Beskyttelse. Jeg synes, dette er ganske selvfølgeligt, men derved faar Billedet ganske vist et helt andet Udseende, end det ærede Medlem før gav det; da gav det ærede Medlem det Udseende af, at det var en militær Udæskning, der var Skyld i det hele. I denne Skrivelse berører man ikke med et Ord militær Udæskning — ganske naturligt, fordi man selvfølgelig ikke Søndag Morgen kunde sige noget om, hvad der først sker Søndag Aften eller Mandag Morgen som Følge af denne Skrivelse. Et Punkt af en saadan Betydning omgaar det ærede Medlem, som om det ikke havde Spor at sige. Derved faar man imidlertid den ganske naturlige Forklaring, idet man ser Begivenhederne i den Rækkefølge, hvori de kommer. Det er i det hele en god Regel, jeg maa anbefale i den Slags Situationer: at tage Kendsgerningerne i den Orden, hvori de er kommet. Gør man det, ser man, at der ikke her kan være Tale om militær Udæskning og heller ikke, som det ærede Medlem paastod, om militær Bevogtning overfor Arbejderne; det var der slet ikke Tale om. Man har tidligere sagt overfor mig, at jeg har brugt Militær overfor Arbejderne. Det har jeg ikke, for jeg frygter ikke Arbejderne; de fagorganiserede Arbejdere er gode nok. Men jeg frygter undertiden Førerne, fordi de ikke klart og tydeligt tager Afstand fra Kommunisterne og siger: dem vil vi ikke have noget at gøre med! — Jeg har nu skildret Kendsgerningerne i den Rækkefølge, hvori de udviklede sig lidt efter lidt.

Det ærede Medlem var inde paa, at Politiet kunde jo egentlig let klare hele Situationen; naar blot Politimesteren havde været, som han burde være, var det hele gaaet saa forfærdelig let. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem havde været Politimester derovre i den Situation og havde skullet klare alle de Vanskeligheder, det vilde have været en sand Fornøjelse for os alle, thi jeg er ikke i Tvivl om, at det ærede Medlem var blevet nødt til at optræde, fuldstændig som Politimesteren optraadte, paa den samme rolige og gode Maade. Thi der blev optraadt roligt; Dragonerne var til Stede ved Havnen, men gjorde ingenting, de huggede ikke ind paa Mængden. Og hvorfor ikke? Af den Grund, at hvis der var blevet givet Ordre til det paa det Tidspunkt, vilde de være kommet til at hugge ind paa Barnepigler og tilfældige spadserende, som var i første Række — Urostifterne er altid langt tilbage, saaledes ogsaa her. Derfor holdt Militæret sig fornuftigt tilbage her. Ogsaa da det red hjem, holdt det sig, for ikke at gøre Ulykker, tilbage til Trods for, at det blev overdænget med Sten. Jeg tror dog ikke, det ærede Medlem vil kalde det militær Udæskning. Den „militære Udæskning“ fandt først Sted efter den Skrivelse, som det ærede Medlem — jeg haaber ved en Fejltagelse, men ganske vist en ganske beklagelig Fejltagelse — har glemt at oplyse Folketinget om.

Det ærede Medlem sagde, at man kun skal gaa den Vej at isolere disse Kommuniste, saa gaar det hele saa let. Ja, men vil det ærede Medlem egentlig ikke sige mig, hvordan man skal bære sig ad med det. Nu de tre Mænd, jeg talte om før? De siger selv, at de er tre Kupmænd, men samtidig er de Formænd i Fagorganisationer. Skal man nu lægge Vægt paa, at de er Kupmænd, eller at de er Medlemmer af Fagorganisationer? Hvilken Egenskab skal man lægge Vægt paa? Lad mig faa en klar og tydelig Udtalelse af det ærede Medlem i saa Henseende. Det ærede Medlem sagde endvidere, at det var de faglige Organisationer, som stod for dette, det var ikke Kommunisterne. Ja, men det kedelige var, at et meget fremtrædende Medlem af denne Fagorganisation var Formand for det kommunistiske Parti i Randers. Derfor blev Stillingen lidt vanskelig. Den vilde have været ganske anderledes let, hvis Socialdemokraterne derovre, de rolige besindige Socialdemokrater derovre, hvortil jeg formoder, at det ærede Medlem gerne vil høre, havde sagt: Vi vil ikke have noget med dem at gøre, der staar som Bestyrelsesmedlemmer indenfor det